

Krzysztof Daukszewicz, Ci

Trzecia butelka na pustym stole,
Pod lampą dymu ogromna chmura,
T&#322;uszczem zachodz&#261; oka w rosole
I ci&#261;gle pada na Mazurach.
T&#322;uszczem zachodz&#261; oka w rosole
I ci&#261;gle pada na Mazurach.
Mokry listonosz przy bramie stoi
Z kartk&#261; znad morza, kt&oacute;r&#261; kto&#347; nada&#322;
S&#261;siad&oacute;w ch&#322;opak znowu co&#347; zbroi&#322;;
A na Mazurach ci&#261;gle pada.
S&#261;siad&oacute;w ch&#322;opak znowu co&#347; zbroi&#322;;
A na Mazurach ci&#261;gle pada.
Stos niedopa&#322;k&oacute;w ledwie zgaszonych,
Brzydkie zacieki na &#347;wie&#380;ych murach,
Czu&#263; zapach grzyb&oacute;w nieposuszonych
I ci&#261;gle pada na Mazurach.
Czu&#263; zapach grzyb&oacute;w nieposuszonych
I ci&#261;gle pada na Mazurach.
Porwanych sieci nie ma gdzie suszy&#263;
I szpaki boj&#261; si&#281; &#322;&#261;czy&#263; w stada,
Nie mo&#380;na z domu na krok si&#281; ruszy&#263;;
Bo na Mazurach ci&#261;gle pada.
Nie mo&#380;na z domu na krok si&#281; ruszy&#263;;
Bo na Mazurach ci&#261;gle pada.
Wok&oacute;&#322; g&oacute;ralskich dom&oacute;w &#347;wiat
I cepeliowska architektura,
Nie wida&#263; ju&#380; mazurskich chat,
Wi&#281;c niebo p&#322;acze na Mazurach.
Nie wida&#263; ju&#380; mazurskich chat,
Wi&#281;c niebo p&#322;acze na Mazurach.